

[Hans Kjær.]

vedtagelse med det af handelsministeren stillede ændringsforslag.

Handelsministeren (Knud Thomsen): Jeg vil gerne indledningsvis takke udvalget for et hurtigt og grundigt arbejde på et vanskeligt lovgivningsområde, og jeg takker for den tilslutning, både ændringsforslaget og lovforslaget som helhed har mødt i udvalget.

Jeg skal til hr. Axel Ivan Pedersen komme med nogle bemærkninger vedrørende arbejdstagernes rettigheder. Hr. Axel Ivan Pedersen henviste til, at der muligvis kunne være skabt en usikkerhed i fortolkningen af § 10, stk. 2, navnlig den sidste sætning heri. Jeg kan oplyse, at hvis den, der søger registrering for et mønster, er en anden end den, der har frembragt det, så skal han præstere dokumentation for, at han retmæssigt har lov til at søge denne beskyttelse, at en overdragelse har fundet sted.

Selve det spørgsmål, som hr. Holm Tved har interesseret sig for, og som vi for øvrigt drøftede under en meget lang debat om patentlovgivningen i sin tid, har min interesse, men jeg står tvivlende over for spørgsmålet. Inden for patentområdet har man som bekendt en særlovgivning, ikke i selve patentloven, men i loven om arbejdstageres opfindelser. Man har arbejdet meget med dette problem, og det er muligt, at vi i den nuværende lov har fundet en rimelig lovgivning, men der er tvivl om det.

Forholdet har også været berørt i Nordisk Råds møder ved forskellige lejligheder, hvor man gerne ville have en ensartet nordisk lovgivning. Jeg taler foreløbig kun om arbejdstageres opfindelser og tilsvarende afsnit inden for patentloven. Man måtte opgive det. Man ville bl. a. meget gerne have haft den svenske lovgivning som mønster, men praktiske undersøgelser viste, at i Sverige benyttes denne lovgivning ikke af erhvervslivet, men kun af offentlige myndigheder, og så må man jo sige, at der er et meget stort hul i lovgivningens praktiske virksomhed.

Jeg har ved flere lejligheder beskæftiget mine tanker med dette problem, og jeg nævner det som svar på hr. Axel Ivan Pedersens spørgsmål, fordi loven om arbejds-

tageres opfindelser skal frem til revision i folketingsåret 1971-72. Nu er det jo sådan, at vi i folketinget her har et siddende patentudvalg, med hvem den til enhver tid værende handelsminister kan drøfte bl. a. det internationale arbejde og andre problemer. Jeg fandt det rimeligt, om man ved lejlighed — og jeg vil gerne forsøge, om jeg kan forberede en sådan — tog en drøftelse af både den eksisterende lovgivnings virkemåde og fremtiden og herunder også drøftede forholdet for arbejdstagernes vedkommende såvel inden for mønsterlovgivningen samt i det hele taget over for ophavsretten. Det er nemlig et tværgående problem.

Under alle omstændigheder mener jeg, at problemet bør drøftes og eventuelt ordnes i en særskilt lovgivning, ligesom tilfældet er nu med arbejdstageres opfindelser, og ikke komme ind i selve de saglige love vedrørende patenter, vedrørende varemærker, vedrørende mønstre, vedrørende ophavsret. Det må være en tværgående lovgivning, hvis en sådan skønnes ønskelig, en lovgivning, der vil være præget af en social forståelse for det problem, der ligger i, om arbejdstageren nu også altid får sit rimelige krav opfyldt om en økonomisk kompensations for det, han har bidraget til.

Lad mig til sidst sige, at når spørgsmålet er så vanskeligt tilgængeligt, er det, fordi mange af disse åndelige frembringelser finder sted i en bestemt atmosfære. Det er jo ikke hele virksomheden, der arbejder med i det, men som regel et lille hold, der interesserer sig for det ene eller det andet. Det kan være research-laboratoriet, det kan være særlige folk, som har nogle kunstneriske og opfinderiske evner, når det drejer sig om mønstre o. lign., og man skal også passe på, at lovgivningen ikke dér kommer til at lægge så snærende rammer, at man forstyrrer den intime arbejdsatmosfære, der er nødvendig for, at de kreative evner kan finde udfoldelse. Man må ikke gå med hemmelighederne nede i bukselommen, hvis man skal deltage i et sådant arbejde. Det drejer sig jo i højeste grad, når vi kommer ind på det egentlige område, om virksomhedernes forskning, og det ville næsten umuliggøre arbejdet, hvis man ikke havde en vis mulighed for at træffe aftaler, der på forhånd fastsætter en mands arbejdsområde, som